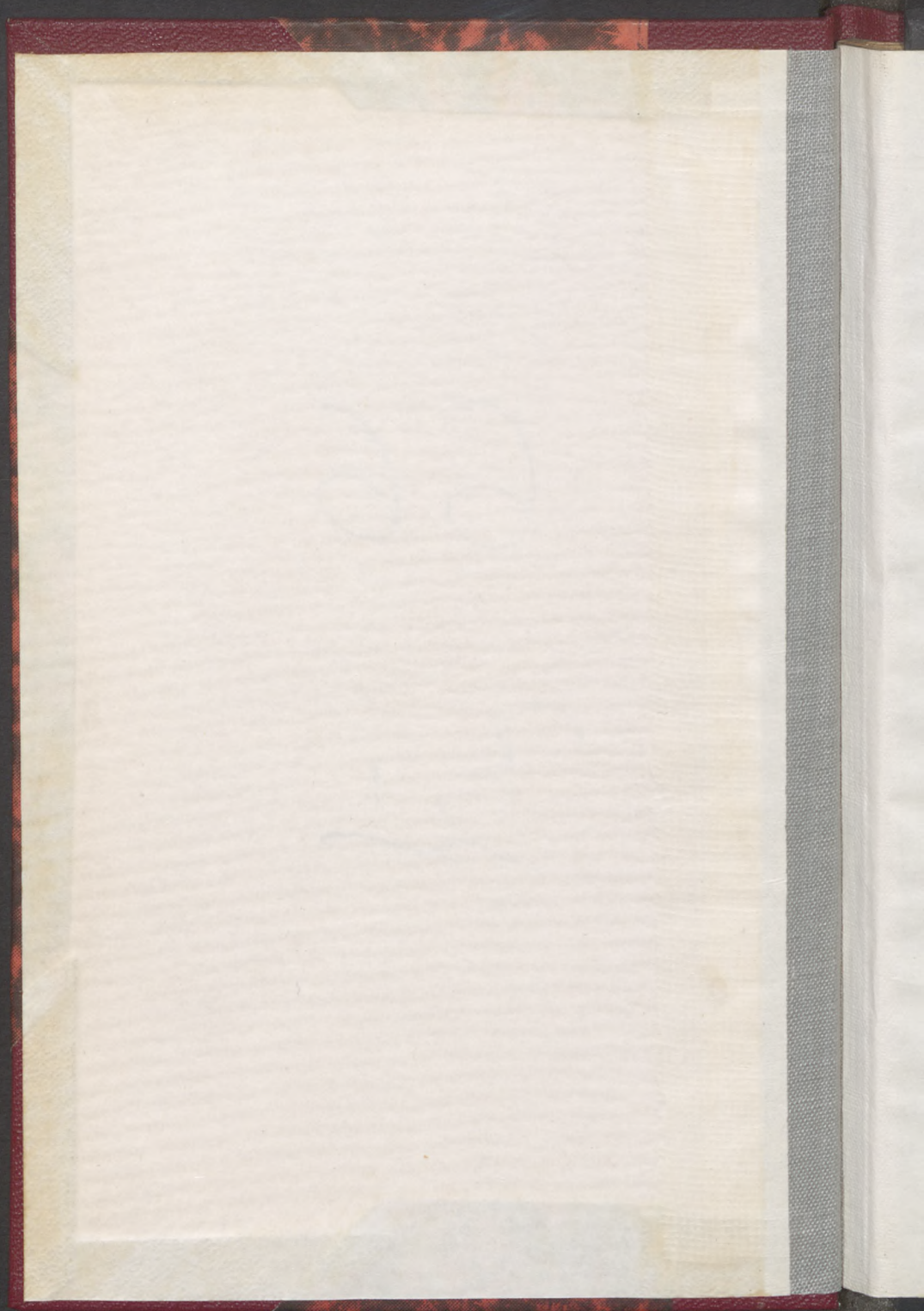
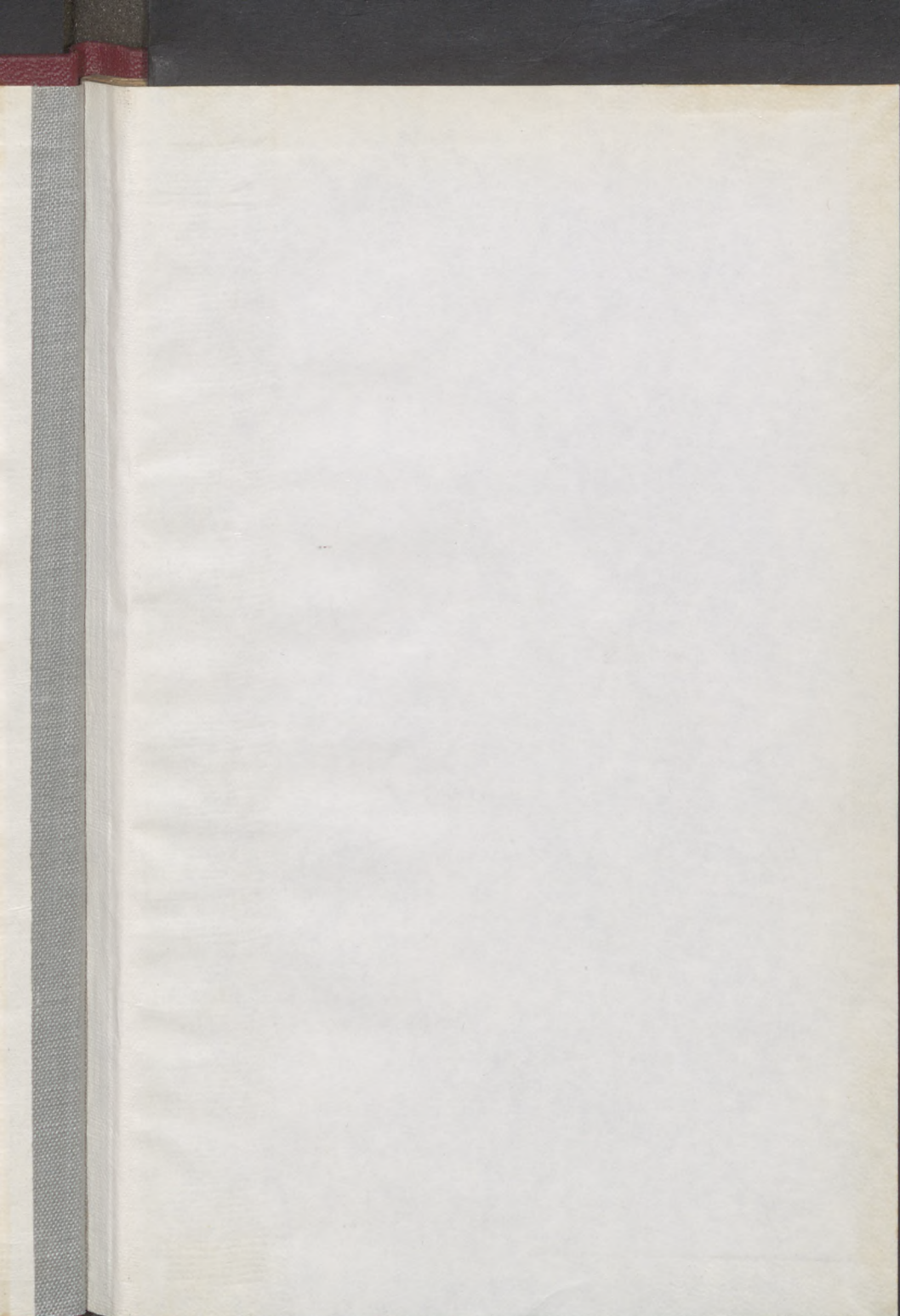

11.511/
21

11.511/
21

11.511/21

FŐVÁROSI ÉS VIDÉKI
SZÍNHÁZAK MÚSORA
21. SZÁM.

KÉSIK A VONAT...

VIGJÁTÉK
EGY FELVONÁSBAN

IRTA
GYULA DIÁK

BUDAPEST, 1928
KÓKAI LAJOS KIADÁSA
VI., Kamermayer Károly-u. 3.

Kókai Lajos kiadásában megjelent újdonságok műkedvelő és ifjúsági színpadok részére.

Fővárosi és vidéki színházak műsora:

1. *A kocsma.* (K. Pap J.) Népszínmű 3 felv. 1.80
2. *A vő.* (K. Pap J.) Népszínmű 3 felv. 1.60
3. *Tépett rózsza.* (K. Pap J.) Népszínmű 3 felv. 1.80
4. *A földhagyó ur sarcol.* (Lampérth G.) Vigjáték 1 felv. 1.80
5. *Kabaré-tréfák.* I. füzet. (Ács K.) 3—4 szereplővel 1.50
6. *Kabaré-tréfák.* II. füzet. (Ács K.) 2—3 szereplővel . . . . . 1.—
7. *Erdők leánya.* (Nyáry A.) Daljáték 1 felv. Kottákkal. 2.40
8. *A nyugta.* (Nyáry A.) Vidám falusi tört. 1 felv. . . . . 1.—
9. *A penészvirág.* (Győry J.) Betyártörténet a kuruckorból 1 felv. Kottákkal 2.20
10. *Karácsonyest a nagy magyar télben.* (Nyáry A.) Szinj. 1 f. 1.80
11. *Gunyhó előtt.* (Nyáry A.) Vigjáték 1 felv. 1.40
12. *A finác.* Mestervágás. (Nyáry A.) Két vidám falusi jelenet. . . . . 1.—
13. *Aranykalásók.* (Ifj. Nagy F.) Falusi színmű 1 felv. 1.40
14. *A levente.* (Nyáry A.) Szinjáték 2 felv. 1.80
15. *Kossuth Lajos azt üzenete...* (K. Pap J.) Hazafias énekes színmű 3 felv. 1.60
16. *Ősi rögök.* (Sándor Pál). Irr. színmű 1 f. . . . . 1.—
17. *Megyen a nyáj...* (Szlárd J.) Paraszttvirtus 1 felv. 1.50
18. *Mindnyájunknak el kell menni.* (Szlágyi J.) Hazafias népszínmű 2 felv. . . . . 2.—
19. *Hamis bankó.* (Mahovits Gy.) Falusi komédia 1 felv. 1.60
20. *Uri szokás.* (K. Pap J.) Népszínmű 3 felv. 1.80
21. *Késik a vonat...* (Gyula diák.) Vigjáték 1 felv. 1.20
22. *Veér Judith rózsája.* (Lampérth G.) Regényes vigjáték 3 felvonás. 1.80
23. *Nánai bíró lánya.* (Illyésné Ferenczy E.) Népszínmű 3 f. 1.80
24. *Pöndörösi műkedvelők.* (Hortobágyi A.) Népies bohózat 3 felvonás 1.60
25. *A gyűrűs zsidó.* (Illyésné Ferenczy E.) Vidám népsz. 3 f. . . . . 2.—

Megszerezhetők:

Kókai Lajos könyvkereskedése, színműosztályában
Budapest, IV., Kamermayer Károly-utca 3

KÉSIK A VONAT...

VIGJÁTÉK 1 FELVONÁSBAN.

IRTA
GYULA DIÁK.

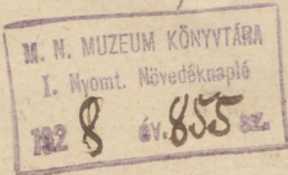

BUDAPEST, 1928.
KÓKAI LAJOS KIADÁSA
IV., Kamermayer Károly-u. 3.

Handwritten signature and date:
1944. 8. 1.
1944. 8. 1.

11,511/21

SZEMÉLYEK.

GELEI: 45—50 éves magyar parasztgazda. Fekete ünneplő ruhában, csizmában. Vállán báránybőrös suba.

MÁRI: 35—40 éves parasztasszony, a felesége. Fekete ruha, nagy kendő.

TERA: 25—30 éves parasztasszony. Tipusa a kardoskodó, nyelves asszonynak. Ugyanugy van öltözve, mint Mári.

TÓTH AMBRUS: 25—30 éves, magas gazda.

ANNA: a felesége. Igénytelen csöpp menyecske. Nagyon szentimentális.

KATONA: 23—24 éves fiatal-ember.

Történik ma, Somogyban, egy kis állomás várótermében.
Éjszaka, majd szürkülő hajnal.

Műkedvelők 3 pld. megvásárlásával, minden külön engedély nélkül előadhatják.

Színházakkal szemben: kézirat és az előadási jog
Kókai Lajos könyvkiadóhivatala (Budapest, IV. Kamer-
mayer Károly u. 3.) útján szerezhető meg.

A.511

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
I. Nyomat. Név-dexaaplo
192 év. sz.

Szín:

III. oszt. vasuti váróterem egy kisebb állomáson. A fenéken üveg-ajtó, melynek felső tábláin fordítva látszik a felirat: III. oszt. váróterem. Balról ajtó. A falakon menetrendek s az üveg-ajtótól balra nagy falióra. A balsarokban vaskályha, a falak mentén padok. Középen masszív asztal.

A függöny felgördülésekor az óra félkettőt mutat. A középben függő olajmécses csak gyéren világítja meg a szobát. A fenékaajtó üvegén át a zöld és piros váltólámpa látszik. Csend, csak a peronról hallatszik álmosan, szakadatlanul a vékonyhangu jelző-csengő.)

1. JELENET.

(Gelei feketeruhás, 45—50 éves magyar paraszt a jobboldali lócán ül és bóbiskol. Mari mellette ül a padon s a lámpát nézi fáradtan. Különben 35—40 éves, fonnyadásnak induló paraszt-asszony. Körülöttük kosarak.)

MARI: *(anélkül, hogy az urára nézne)* Aztán az más biztos?

GELEI: *(lecsuklott fejét nagy horkanással felkapja)* Micsoda?

MARI: *(mint fent).* Hát a vonat.

GELEI: *(ujból bóbiskol)* Persze.

MÁRI: Akkor jó. Mer' hogy csak ugy érdemes ha megáll. Mer ha nem áll meg Kónyin, akkor Belegbül visszagyühet az embör gyalog ebbe a nagy sárba. Nem igaz?

GELEI: *(alszik)*

MÁRI: *(ránéz, aztán sóhajt).*

(Álmos nehéz csend.)

2. JELENET.

(Katona szuronyos puskával bejön a peronról, megáll az ajtónál, fázósan összedörgöli a kezét es ásit.)

MÁRI: *(csendesen)* Jó reggelt vitéz ur!

KATONA: *(ujból ásit)* Aggyon Isten!

GELEI: *(felhorkan, álmosan néz Mária)* Mi az? itt a vonat?

MÁRI: *(mint fent)* Nincs még.

KATONA: Maj' siet, hogy a fene ette vóna meg. Még valahun Gyékényes körü' kaszmatul.

GELEI: *(ujból elaludt s álmában motyog valamit)*

KATONA: *(szétvetett lábakkal nézi)* Alszik az öreg...

MÁRI: Az.

KATONA: *(félvállról)* Hová utaznak?

MÁRI: Kaposba. A lányomho'.

(Szünet.)

KATONA: *(ásitva)* Hát még várhatnak egy félórát.

3. JELENET.

(Tera nagy batyuval belép balról).

TERA: Jó röggelt!

MARI:

KATONA: } Aggyon Isten!

MARI: (örömmel) Ej maga az? Gyűjjön mán ide mellém. Legalább elbeszélgetünk. Az apjuk ugyis csak alszik, mint a mormota. (Helyet csinál).

TERA: Hová mennek Mări néni?

MARI: Kaposba. Hát maga?

TERA: Én meg Mérőbe. Haza.

MARI: Iszen akkor eccerre menünk. Csak a vonatba is mellémkerüjjön.

TERA: Maj' magukhó' tolakszom. Mikor gyün a vonat?

MARI: Aszongyák, hogy kettőkor. De hát az embőr nem tudhassa, hol, mennyit késik még.

TERA: (körülnéz) Csak mink utazunk Kónyiból?

MARI: Alighanem. Mi ujság magukná' Treszka?

TERA: (vállat von). Vagyunk. Itthon vótam egy kis tengeriért a malacoknak. Mink csak egy táblát vetettünk, oszt apáméknak meg sok van.

MARI: (érdeklődve) Hányat nevel?

TERA: Ötöt. De még sovánkásak ám. Angolok. Nem fog rajtuk a hizás.

GELEI: (felhorkan) Mi az? Itt a vonat?

MARI: (mérgesen) Ugyan aluggyék mán kend!

GELEI: (elalszik).

KATONA: Oszt nem hiznak?

TERA: De nem ám! Egy `csipetet sem.

KATONA: Jobb a mangalica.

MÁRI: Hát ki így, ki úgy. Ki husnak, ki meg zsirnak.

GELEI: (*bóbiskolva*) Vágd hátba a kölykeit!

MÁRI: (*mint fentebb*) Maj' megvágom kendet mingyán!

KATONA:)
TERA:) (*nevetnek*)

GELEI: (*felébred*) Ja? Azt hittem, úgy értettem, hogy a gyerekek sirnak. Nem a gyerekekrül beszéltetek?

KATONA: (*köp*) Fenét. Disznókrul.

MÁRI: (*Geleihez*) Aluggyék mán!

TERA: (*nevetve*) Na e jó vót!

KATONA: (*bajszát pödörgeti s közelebb huzódik*) Jó! (*Terához*) Kinek a párja maga?

TERA: (*incselkedve*) Ugy hijják, hogy Nekeresdi János.

KATONA: (*mint fent*) Nem velem szógált.

MÁRI:)
TERA:) (*nevetnek*)

TERA: Hajja maga katona, de vicces ember maga!

KATONA: Hát ókor vicces, ókor meg mérges.

TERA: (*nevet*). Ne mongya! Tud is maga haragunni!

KATONA: (*puskájára könyökölve*) Hát. De még hogy!

TERA: Iszen még gyérök.

KATONA: Az ám.

TERA: Hánybéli?

KATONA: Tizenhétbéli.

TERA: Mellik ezred?

KATONA: Negyvennégyes.

TERA: *(élénken)* Jé! Iszen akkor az urammal szógált.

KATONA: Hogy hijják?

TERA: Bódog Sándornak.

KATONA: Nem ösmerem.

TERA: *(legyint)* Gondutam mingyán. Katona is maga!

KATONA: Pedig az. *(ásit)* Hej asszonyok, asszonyok de lassan mén az idő! Oszk még az is kérdés, hogy mellik vonathoz kapcsolják azt a három vagon kincstári szénát, aki miatt itt köll rostokolni az embörnek. *(vállra veszi a puskát és kimegy a perronra.)*

4. JELENET.

MARI: *(az órára néz)* Háromnegyed kettő.

TERA: Oszk mán egykor elgyüttem hazulról. Pedig csak tizenkettőkor mentünk alunni.

MARI: Mán én bizony nyóckor aludtam.

TERA: Én is máskor de tegnap olyan pör vót a szomszédba', hogy.... ej nó tán maga is hallott mán róla!

MÁRI: Mit?

TERA: (*felénkülve*) Tóth Ambrus mögint mögverte a feleségit.

MÁRI: Ne! mongya? De Istentelen egy embőr! Hogy nem tud békességben möglenni! (*megbotránkozva*) Hogy mögverte a feleségit! Ej-ej! Hogy törne el a keze a gonosznak! Hanem hát a menyecske is hibás! Mer' nagyon akaratos. Az embörökkel pedig türelmetsnek köll lenni az asszonynak. Meg szelidnek.

GELEI: (*felébred*): Mi az, itt a vonat?

MÁRI (*felcsattanva*): Ugy fejbe verem kendet, ha még eccer közbeszól, hogy még! Csak házsártoskoggyon itt! Aluggyon kend, aztán pont!

GELEI (*elalszik*).

MÁRI (*ismét Terához*): Mer hogy mondom az asszonynak szelidnek köll lenni.

TERA (*fontoskodva*): Hát pedig itt az asszony nem hibás. Az olyan, de tuggya olyan, mint a falat kenyér. Hanem az embőr! Na hát tuggya, az nem köllene, még ha vicipány vóna is!

MÁRI: Hát aztán min pörültek össze?

TERA: Lány után járt megint az embőr. Osz! hogy hazahozta az ördög, hát csupa sár meg ocsondokság vót. A menyecske kiszólt, hogy tisztogassa meg a csizmáját, mielőtt begyün. Az embőr erre elkezdte az istenit szidni, meg hogy minek vettelek el, kódis vótá mindig, meg hogy kaphattam vóna gazdagot is, meg így tovább. A menyecske aztán sirni kezdett és beeresztette az embört.

Ottbenn aztán újra kezdte a Tóth Ambrus, hogy ne bögj az anyád keservit, mer' hozzádvágom a korsót, meg ilyen ordináréságokat.

MARI (*fejét csóválva*): Ej-ej!

TERA: Persze az asszony még jobban sirt és erre a Tóth Ambrus fogta a söprűt a tűzhely mellől, oszt' megütötte az asszonyt. Az Anna aztán sirva gyűtt át apámékhöz. És ott sirt-ritt, hogy visszamegy az anyjához' Toponárra, meg hogy, jaj megverte az Isten ilyen embörrel. Az Ambrus még apámékhó' is utánagyűtt, hogy azt mongya: agyonveri, de édesapám hazavitte, oszt' lefektette.

MARI: Szegény asszony!

TERA: Ugy ám! Oszt az asszony ott sirt egy darabig apáméknál és csak éjfél felé ment haza.

MARI: Szegény menyecske! Pedig azelőtt, hallom, szerették egymást.

TERA: Hát. Ugy éltek, mint a páros madarak. Még tavaly ilyenkor 'is.

MARI: Mink is úgy vótunk, mint a páros madarak az aptyukkal. Igaz, hogy se italos, se nem kártyás, se nem asszonybolond. Aldott egy derék embör. De nem is szólnék egy félvilágér' se gorombán hozzá, úgy bánok vele, mint a himes tojással.

GELEI (*felriad*): Mi az, hány óra?

MARI (*hozzáfordul*): Elhallgasson kend, amig jó dőga van, mer' mingyár két óra lesz, ha orrba vágom!

GELEI (*bóbiskol*).

MARI: Hát mondom, mink is mindig boldogan,

békességben éltünk. Mer' a veszekedés az a megölője a házasságnak.

TERA: Mink is úgy éltünk hála Isten, hogy hét-számra nem vót egy erősebb szó köztünk, csak csupa édesség. (*Nyujtózik.*) De soká gyün ez a vonat!

MARI: Hát mondom, sok függ az asszonytul.

TERA: Persze. Ha az asszony szelid, türelmes, hát nincs baj. Mer' ha az asszony okos is, jó is, akkor nem lehet veszekedés. Mer' mindenrül csak az asszony fehet. Mer' az embör csak akkor lesz rossz, ha az asszony rossz. Az asszonynak simulni köll. Mer' azt szeretik az embörök. Ha egy kicsit italos az embör, hát hagyni köll, majd meggyün az esze! Ha jányok után fut, hagyni köll. Majd elfárad idővel! Simulni köll az asszonynak. Nem igaz?

MARI (*meggyőződéssel*): Szinigasság. Utálom az olyan asszonyokat, akik csak pörölni tudnak! Milyen más a szelid, csöndes, békességes fejjérnép!

(Szünet.)

MARI: Mer' hogy a békesség a fő.

TERA: Az.

(Szünet.)

TERA: Hanem néha az embör is hibás.

MARI: De még mennyire!

TERA: Mer' az abszurdum lehetetlenség, hogy az embör csupa jóság legyen.

MÁRI: De nem ám. Sőt inkább, hogy mindenikben van valami a Belzebub vériből.

TERA: Ez mán megint igaz! Mer' ha az embörféle még csak akkora is, mint az öklöm, hát mán kész gazember.

MÁRI: És hogy jó is, ha az asszony egy kicsit kordába tartja az embört, mer' könnyen olybá lösz, mint a disznó.

TERA: Bizony! Nem is szeretem, az olyan asszonyokat, akik olyan mulyák.

MÁRI: Nem is lehet. Mi van azokon szeretni valót! Akik olyan tedd ide, tedd oda természetüek, meg mindent ráhagyósak.

TERA: Ugy ám! Az édesanyám — Isten nyugosztalja szegényt — mindig azt mondta, hogy: lányom, ha az urad begyün a házba, vedd kezédbe a sodrófát.

MÁRI: Okos asszony vót.

TERA: Ugy ám. Mer' ő tudta, hogy az embör mind olyan, mint a fiaoroszlány. Ha tuggya, hogy kézbe van, akkor jó. De jaj annak a szegény asszonynak, ha nem tud vele bánni. Mer' akárhogy vesszük is, minden pört az embör kezd.

MÁRI: Mer' hiába! Azér' csak a boron meg a kártyán, meg a jányokon jár az esze.

TERA: Az. Mán születésükkor is csak azok után kajátoznak.

MÁRI: Dejszen velem jól járt az enyim. Tudom I-

tenem, hogy inkább halva születne, ha még egyszer születni kéne a vén gonosznak!

TERA: De az enyém is ám!

MÁRI: Mer' a kunérozás azér' köll.

TERA: Köll.

MÁRI: Mer' az fontos.

TERA: Az.

(Szünet.)

5. JELENET.

ANNA (*sápadt, szomorú kis menyecske, nagy kendővel s a karján kosárral belép*): Jó reggelt aggyon Isten!

MÁRI (*csendesen*): Hát te utazol, Anna?

ANNA (*szomorúan*): Utazom. Van mán jegyetek?

TERA:)
MÁRI:)
Aggyon Isten!

TERA: Van. Csak kopogj be a kis ablakon, akkor kinyitják.

ANNA (*leteszi a kosarát*): Jó, Addig vigyázz a kosaramra.

TERA: Jó.

ANNA: (*balra el*).

6. JELENET.

MÁRI (*gyorsan suttogva*): Hát elgyütt!

TERA: Otthagyta az urát!

MÁRI: Most hazamén.

TERA: Az. Toponárra az anyjához.

MÁRI: Na de ilyet!

TERA: Nesze neked Tóth Ambrus!

7. JELENET.

ANNA (*belép*): Nem nyitja ki. Majd csak tíz perc múlva.

TERA (*helyet kínál*): Gyere ide mellém Annus!

ANNA: (*odaül*): Mennyit késik a vonat?

MÁRI: Azt mongyák 70 percet. Két órára itt lesz.

ANNA (*sóhajt*): Istenem, de hosszú idő!

(Szünet.)

TERA (*halkan*): Hová még, Annus?

ANNA (*szomorúan*): Haza.

TERA (*m. f.*): Otthagytad Ambrust?

ANNA: Ott.

TERA: Szólt valamit?

ANNA: Nem szólt semmit.

(Szünet.)

TERA (*sóhajtva*): Hát akkor jó.

ANNA (*szomorúan*): Már jó?

TERA: Mer' így van rengyén.

ANNA: Mér' van így rengyén?

TERA: Mer', hogy így van jó.

(Szünet.)

ANNA: Mer' ezt mán nem lehet kibírni.

TERA: Hát persze, előbb vagy utóbb.

ANNA: Most megmutatom neki!

TERA: Meg. Még pedig alaposan.

MÁRI (*közbeszól*): Ugy köll neki!

ANNA (*közel van a siráshoz*): Most majd megtuggya, hogy ki vótam én neki.

MÁRI: Ugy. Ugy lellem. Csak nem köll hagyni. Csak állj a sarkadra, Anna. Minden férfi bitang. Ez a vén medve is itt la!

GELEI (*felébred*): Ki van itt?

MÁRI: Csak aluggyon kend!

GELEI (*dörmögve*): De az árgyelussát, mi a fenét késik az a vonat? (*Pipára gyujt és újból elszunnyad, pipával a szájában.*)

ANNA (*szepegve*): Tudom Istenem, hogy visszahivna még. Jaj, csak gyűjjön mán az a vonat, mer' még idegyün utánam, oszt' hazacsal.

MÁRI: Jaj, ne menj lellem! Most mutasd meg neki.

ANNA (*szepegve*): Meg is mutatom!

TERA: Mer' akárhogy vesszük is, Nagy gazember, aki házasembör létire jányok után fut.

MÁRI: Az mán szent igaz!

ANNA: Most mán szaladhat, ha tetszik. Én nem bánom.

MÁRI: Aki bitang, az bitang. Aki jó, az jó.

TERA: Ugy bizony.

ANNA: Az vót mindig.

MÁRI: Pedig dógos embör.

TERA: De hát rossz.

ANNA: Az. De most megmutatom neki.

TERA: Ne sirj Anna!

ANNA (*keményen*): Nem is! Azért a gazembörért.

MÁRI: Ja-ja. Mer' még az se minden, hogy takarékos.

ANNA (*megint sir*): Nem, nem. (*Erőt vesz magán.*) Na de majd most!

MÁRI: Látod, így szeretlek, Anna lelkem! Csak keményen! Ne hogy azt higgye, hogy mer' olyan szép szál derék embör, hát mán minden meg van bocsátva!

ANNA (*keservesen sir*): De nincs ám!

8. JELENET.

KATONA: (*bejön a peronról, a kezét dörzsöli*): Haj de hideg van! Aztán az embörnek meg itt strázsálni az állomáson. Hogy el ne lopják azt a fene szénásvagonyt!

Gyula diák: Késik a vonat. 2.

ANNA (*letörüli a könnyeit*): Kimenek, tán már kapok jegyet. (*Balra el.*)

9. JELENET.

KATONA (*ásit*): Hát maguk még itt vannak?

TERA (*gunyosan*): Fenét vagyunk. Már rég elmentünk. Akkor, mikor a maga esze.

KATONA (*enyelegve*): Ejnye, de csipős nyelve van!

TERA: Mán akinek csipős!

KATONA: Aggyon belüle egy félmétert!

TERA: Szívesen lelkem, kicsi katonám, akár kétméter is, hogy felköthesse magát véle!

10. JELENET.

TÓTH AMBRUS: (*Bejön balról, Kicsit sápadt. Körülnéz.*) Aggyon Isten jó reggelt!

MÁRI:)

TERA:)Aggyon Isten!

KATONA:)

AMBRUS: (*Az asztal tulsó végére, a katonával szembe ül.*) Mikor megy a vonat, öcsém?

KATONA: Előbb csak gyűjjön be. Majd aztán megy.

AMBRUS: Hát úgy értem, hogy mikor gyün?

KATONA: Ugy mongyák, hogy kettőkor. Hová utazik?

AMBRUS: A feleségemér'.

KATONA: Kaposba?

AMBRUS: Nem egész addig.

TERA: } (sugva): Hajja?

MARIA: }

KATONA: (tréfásan): Tán csak nem szökött meg?

AMBRUS: De meg biz az.

KATONA: (nevet).

AMBRUS: De majd adok én neki!

II. JELENET.

(Anna az egész jelenet ama részében, melyben az asszonyokhoz beszél, csendes, suttogó hangot használ.)

ANNA: (bejön, meglátja Ambrust): Jaj, utánam gyűtt! (ugy tesz, mintha nem vette volna észre. Az asszonyokhoz): Még most sincs jegy. (Leül.)

AMBRUS (szintén úgy tesz, mintha nem látta volna):
Öhö... öhö...

(Szünet.)

AMBRUS (a katonához): Hja-ja! (Dudolni kezd egy dalt.)

ANNA (*Márihoz*): Milyen jó kedve van a gazembernek!

MÁRI: A romlott bitangnak!

AMBRUS (*a katonához*): Tyü de jó kedvem van a teremtésit! Madarat lehetne velem fogatni.

ANNA (*mérgesen*): Juj, megesz a méreg! Most már biztos, hogy itthagynom.

KATONA (*mosolyogva*): Hát lehet is. Pláne, ha rossz vót a szökött asszony.

ANNA (*felugrik, a katonához*): Ki mondta, hogy rossz vót?

KATONA (*m. f.*): Csak úgy gondolom.

AMBRUS (*csak a fejével int az asszony felé*): Ki ez az asszony?

KATONA (*vállat von*): Nem tudom. Valami utas.

ANNA (*mondani akar valamit, de aztán meggondolja magát és visszaül.*)

AMBRUS: De jó, hogy késik ez a vonat. Legalább később érek az asszonyhoz.

ANNA (*Terához*): Már kezdi. (*Ugy tesz, mintha rá se hederitene Ambrusra. Hangosan*): Hol vetted ezt a szoknyát, Tera?

TERA: Kaposba'. A Leipzigernél.

ANNA: Mit kóstált?

TERA: Nem tudom, anyám vette.

AMBRUS (*a katonához*): Tuggya öcsém, hívnam én a feleségemet, de nem gyün.

ANNA (*duzzogva Terához*): Még most is komédiázik.
(*hangosan*): Mi ujság, Mérőn?

KATONA: Ha nem gyün, hát hagyni köll. Nem köll
azt erőszakolni.

TERA (*Annához*): Hogy mi ujság Mérőn? Nincs
semmi.

AMBRUS: Pedig vettem ám neki még tennapelőtt
egy selemkendőt is. Ihol van-e! (*mutatja a katonának s
közben sunyi pillantással figyeli a hatást.*)

TERA: (*mosolyogva néznek Annára.*)
MÁRI:

(*Csend.*)

AMBRUS: Hej de jó kedvem van az angyalát!

ANNA: (*izgatott, fojtott hangon az asszonyokhoz*):
Tudod, ha térdenállva kérne, akkor se mennék vissza. Nem
én! Soha, de soha! Akinek kedve van, még most is ko-
médiázni! Nem!

KATONA: Kivel szökött meg a felesége?

AMBRUS: Nem tom. (*Vállat von.*)

ANNA (*felugrik*): Hát ez már sok! Ezt már nem le-
het kibírni! (*hangosan*): Hallja maga, katona! Hogy
mer maga egy asszonyról így beszélni? Hogy kivel
szökött meg? Nem sül ki a szeme ilyet kérdezni?
(*Ambrusra mutat.*) Avval a gazemberrel már elvégeztem,
de hogy maga is! Na iszen, magát is jól megnevelte az
anyja!

KATONA (értelmetlenül bámul rá).

AMBRUS (a katonához): Ki ez asszony?

ANNA (*odaáll eléje*): Kicsoda ez az asszony? Majd én megmondom. Ez az asszony annak a szélcsap, csapodár, lányok után futkosó, semmiházi Tóth Ambrusnak a felesége. Érti? A kend felesége. Ez az asszony az, akit, ha térdenállva kér, akkor se megy vissza. Érti? A kend volt bolond, tüdő felesége! Na! (*Leül.*)

AMBRUS (*csodálkozva*): Az én feleségem? Az enyém? (*fejét rázza*): Nem. Az én feleségem az jó drága, kis menyecske vót. (*ábrándozva*): Az én feleségem szent vót. Mária vót. Asszony vót. Aki megbocsátott.

ANNA (*gunyosan*): Szegény bolond vót!

AMBRUS (*m. f.*): Az én feleségemnek, ha azt mondtam, hogy: édes! Hát nevetésre állott a szája. Az én feleségem sohase pörölt. Még ha rossz voltam is, akkor sa-

ANNA: Az vót a baj!

AMBRUS (*m. f.*): Az én feleségemnek nem vót ilyen hosszú nyelve. (*sóhaj!*) Ha találkoznék vele, nem így beszéltem volna az urával. Magát nem ismerem. Maga nem az én feleségem.

ANNA: Nem is!

AMBRUS (*fel-alá sétál a szobában és füttyörészik*).

ANNA (az asszonyokhoz): Csak már gyünne a vonat!

MÁRI: Most már majd gyün!

AMBRUS (*megáll a katoná előtt*): Hja-ja! Ha nem tanákozom a feleségemmel, hát maj' hazaviszem ezt a selemkendőt. Jó lesz ez szemfedőnek nekem.

ANNA (*félhalkan*): Süssse meg!

AMBRUS (*a katonához*): Mer' tuggya öcsém, szomorú ám így az élet. Először az embör csak busul az asszony után, csak busul... busul, aztán vigadni kezd... inni... hogy elfelejtse. Mulatni. Muzsikálni...

ANNA (*türelmetlenül*): Jaj! Csak gyünne mán az a vonat!

KATONA: (*csendesen*): Késik biz az!

AMBRUS (*m. f.*):... aztán mán nem igen jár haza... lassankint elszakad az ing, meg elszakad a gunya, mer nincs, aki kijavítsa, mögvarrja... A jószág is elmegy lassacskán, mer nincs aki gondujjon rá. (*Szünet, majd mindjobban elérzékenyedve*): Aztán mán... itt-ott... mutogatnak is az emberre... hogy: ni! Itt megy az ágrólszakadt rongyos... a falurossza... a senki fia...

ANNA (*szemét törölgetve*): Mári néni, vegye ki a Gelei bácsi szájából azt a pipát, mer' a füst bántja a szemem. Majd kimarja!

AMBRUS (*m. f.*): Ugy ugy! (*sóhajt*) Osz't' eccer csak gyün az egzekutor. Csak gyün... gyün... Pörög a dob, hej, hogy pörög! Hej de keservesen, de szomoruan pörög...

ANNA (*lopva sirni kezd*).

AMBRUS (*m. f.*): Osz't' elmegy a porta is, a föld is... Nem marad, csak a ménkü nagy... igen, igen nagy... árvaság.

ANNA (*szepeg*).

AMBRUS (*m. f.*) Akkor aztán eldandolhatja az embör, hogy: nincs cserepes tanyám...

ANNA (*halkan, sirva Terához*): Sze... hegény...

AMBRUS (*észrevette a hatást s most teljesen ki akarja használni a helyzetet.*) Aztán az embör csak lödörög, kóvályog, ténfereg, csavarog, kujtorog, csak keresi az asszonyt, hogy milliomszor megcsókolja azt a helyet a vállán, ahol megütötte, de hát nem találja... csak jár hát tovább, ténfereg, kódorog... csavarog... ebben a töméntelen világban... a boros butykossal... meg az óriási... nagy, nagy... igen nagy... óriási, igen nagy bánatával. Se csizmája, se gunyája... de csak ténfereg... lödörög azér', hogy hátha?

ANNA (*keservesen és feltarthatatlanul sir.*)

AMBRUS: De hát ez se tart sokáig... Eccer csak megtalálják valamelyik árokban, holtan... nincs nála semmi, csak egy selemkendő... eltemetik... oszt a kendőt ráteszik szemfedőnek... (*szomoruan lehajtja a fejét.*)

ANNA (*halkan odamegy s megáll előtte. Már nem sir. Végtelen szelid, meleg hangon.*) Oszt... ha mégis... megtalálja az asszonyt, akkor... akkor... mi lesz?

AMBRUS (*m. f.*) Akkor... akkor, minden jó lesz... (*sóhaj*). Az embör megváltozik. Nem fut már a jányok után. Dógos, rendes embör lesz. Hűséges, igazi embör...

ANNA (*halkan*): Ambrus! Nem vótam-e én mindig jó felesége kendnek?

AMBRUS (*halkan*): De az vótá'...

ANNA (*fájdalmasan*): Hát akkor mér' kinez itt engöm?

AMBRUS (*akadozva*): Mer' hát... hogy... olyan... nagyon, olyan igen nagyon kemény vagy oszt' nem akarsz gyünni...

ANNA: Hát akkor... akkor (*hirtelen*) adja ide azt a (*szégyenlősen*) azt a... se' emkendőt... (*Ambrus mellére borul*).

AMBRUS: (*odaadja*).

(Szünet. Kivülről erős zakatolás.)

KATONA (*mosolyogva*): Na e' jó vót!

TERA:) (*sirnak*).

MARI:)

KATONA: (*hátrafordul*): Na itt a vonat! (*kimegy a peronra.*) (*a zaj erősödik.*)

12. JELENET.

GELEI (*felriad*): Mi az? Itt a vonat?

MARI: (*felugrik, szedi a kosarat, dühösen*): Itt-itt, hanem csak oszt' most aluggyon kend, vén lóköttő, hát majd ellátom a baját Isten igazába!

(*Indulnak a peronra.*)

MARI:

TERA: Isten álgyon, Anna!

GELEI:

(*Tolongnak az ajtónál.*)

MARI: (*menetközben*): Eleget késett ez a vonat,

hogy a fene egye meg!

ANNA (az Ambrus mellén, félig sirva): Inkább a jó Isten álgya meg, hogy késett!

(A jelzőcsengő szól, a vonat sisteregve, füttyülve, fujva befut. Kivülről kiáltás: »Könyi! Egy perc!« (majd Mária hangja) »Ne lógjon itt kend, mint a nagyharang, hanem ugorjon föl mer' lemarad!« (Mindinkább szürkül.)

AMBRUS (csendesesen): Bizony az Isten álgya meg, hogy késett!

(Függöny.)

Kókai Lajos kiadásában megjelent újdonságok műkedvelő és ifjúsági szinpadok részére.

Ifjúsági szinpad :

1. *Estimára szól a harang.* (Dr. Bohdaneczky A.)
Szinmű 1 felv. . . . . 1.—
2. *Lánc-lánc-eszterlánc.* (Nyáry A.) Szinjáték 1
felv. 1.40
3. *Sasfiúk.* (Nyáry A.) Szinmű két részben . . . 1.40
4. *Diákhősök.* (Nyáry A.) Hazafias szinmű 1 felv. 1.—
5. *Bácskai lányok.* (Nyáry A.) Szinmű 1 felv. 1.20
6. *Pilleország.* (Dr. Bohdaneczky A.) Dalszjáték
2 felv. Kottákkal. 1.80
7. *A kis király.* (Dr. Bohdaneczky A.) Mesejáték
1 felv. Kottákkal 2.20
8. *Gyerünk a spejzba.* (Dr. Bohdaneczky A.) Vig-
játék 1 felv. . . . . 1.—
9. *Mikulás-esti és karácsonyi alkalmi jelenetek.*
(Karola néni.) Kottákkal . . . . . 2.—
10. *Karácsony.* (Dr. Bohdaneczky A.) Szinmű 1
felv. . . . . 1.—
11. *Karácsonyi álmom.* (Kozák J.) Szinjáték 2 felv. 1.40
12. *Zrinyi Ilona.* (Párkányi N.) Hazafias szinmű
3 képben. 1.60
13. *Mátyás »igazságot tesz«.* (Zitás B.) Hazafias
vigjáték.

Kozák Jolán szinművei leányok részére :

- Angyalmuzsika.* Karácsonyi szinjáték 5 felv. . . 1.20
- Az Annuska piros rózsái...* Karácsonyi szinjáték 3
felv. 1.20
- Cicalakodalom.* Vigjáték 2 felv. 1.20
- Az ifjúságnak.* Két hazafias szindarab.
- a) *Vándormadarak* 3 felv. . . . .
- b) *Nótás cigányok.* Életkép 1.20
- Az irredenta lányok.* Szinmű 3 felv. 1.20
- Mi a haza?* Szinjáték 2 felv. 1.20
- Nem úgy van, mint régen volt...* Két hazafias szin-
darab. a) *A régi nóta.* 3 felv. b) *Nagy nyó*
mesét mond... Mesejáték 1 felv. 1.20

Megszerezhetők :

Kókai Lajos könyvkereskedése szinműosztályában

Budapest, IV, Kamermayer Károly-u. 3

Fontos és nélkülözhetetlen kézikönyvek műkedvelő- és levente-egyesületeknek, iskoláknak és magánosoknak műkedvelő színelőadások rendezéséhez:

SZINJÁTSZÁS ISKOLÁJA.

Utmutatások műkedvelő színpadok rendezői részére.

Írta:

BÁRDI ÖDÖN

a budapesti Vígsház rendezője.

Ára: P 2.50.-

A munka mindenre kiterjedő részletességgel magyarázza a rendező, sugó, stb. kötelességeit. Ismerteti a bárhol könnyen megvalósítható hangulat- és hatáskeltés módjait. Kifejti az öltözködés, festés, összjáték, beszédmodor, mozgás stb. fontosságát.

Semmi nem kerül el a sokat tapasztalt rendező figyelmét. Nincs olyan kérdés, melyre feleletet, vagy felvilágosítást nem kapna az érdeklődő. A könyv stílusa olyan közvetlen, hogy nemcsak a magasabb igényeket elégíti ki, hanem a legegyszerűbb érdeklődő is könnyen megérti utbaigazításait és azokat úgy a maga, mint egyesülete javára kitünően használhatja. E könyv nélkül nem lehet meg egy műkedvelő társulat sem.

TANÍTÓ BESZÉDEK.

Tanítók, népnevelők, szónokok számára.

Összeállította: *dr. Szőnyi Sándor.*

Ára füzve P 5.60, kötve P 7.20.

A könyv 49 beszédet, előadást és cikket tartalmaz iskolai ünnepélyek, szülői értekezletek és népművelési előadások céljaira.

A beszédeket több ismert nevű szakférfi írta és minden beszédből mély, erős nemzeti érzés árad ki.

A hazafias ünnepélyeken elmondandó beszédek fogalmazása is olyan, hogy azok a nagyközönség számára is és az iskolák részére is egyformán felhasználhatók.

Az alkalmi beszédek és népnevelői előadások friss, közvetlen hangja már a könyv olvasgatását is előnyössé teszi. (Nemcsak a beszédek előadását.)

Kész beszédeken kívül ünnepélyek, műkedvelői színpadi előadások rendezéséről és előadások elkészítéséről szóló tanulmányok vannak a könyvben.

Megszerezhetők:

Kókai Lajos könyvkereskedése, színműosztályában
Budapest, IV., Kamermayer Károly-utca 3

le-
ü-

0-
en-
sit
lés,

nes
az
ga-
ny-
ete
egy

ne-
ből

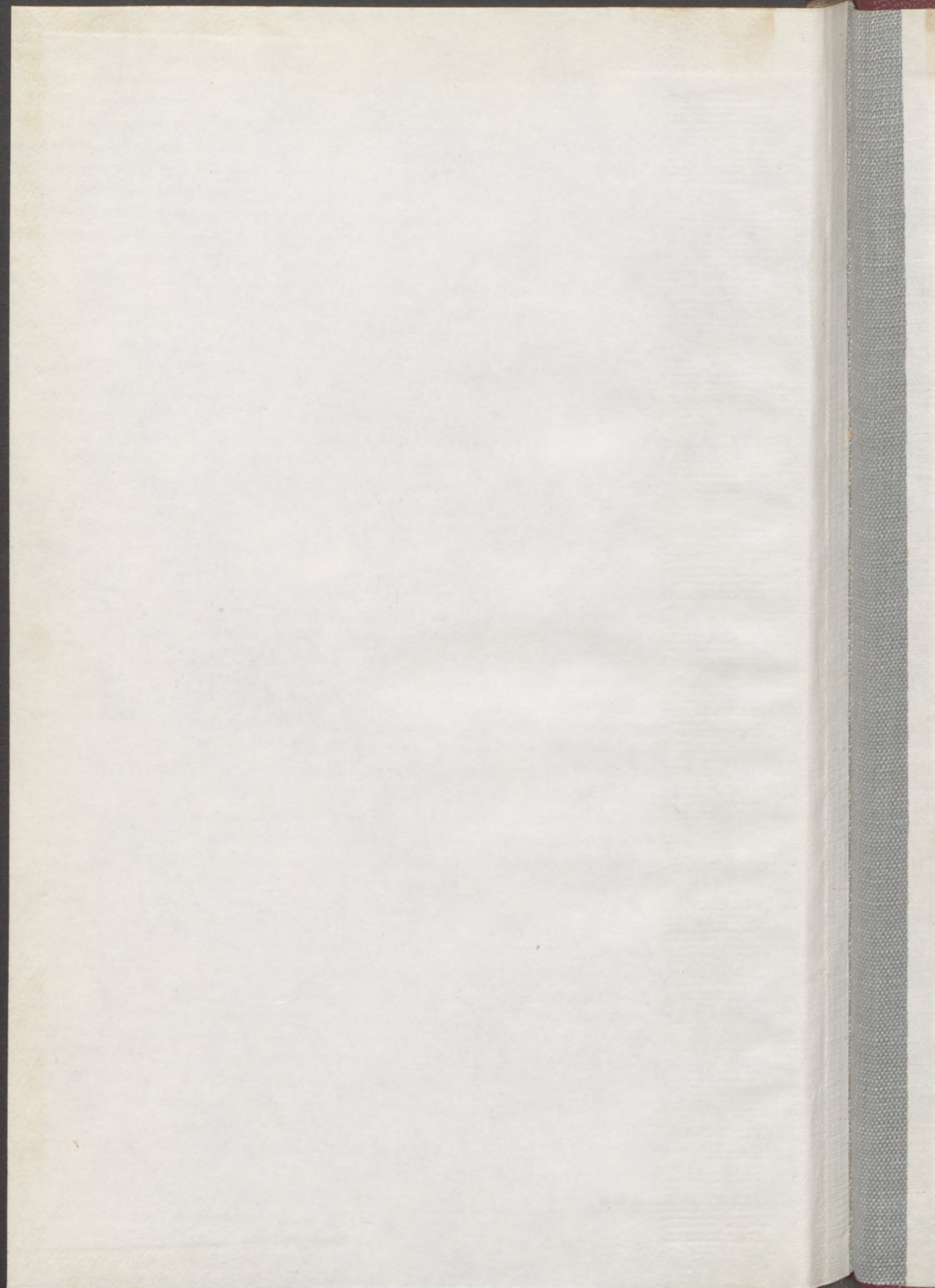
is
is

len
a

lá-
an-

an

1974 JUN 26

